

det värsta sveket kommer från den man tror är ärlig

Jag såg honom redan nästa dag. Jag satt på en filt på gräset och väntade på att ungarna skulle komma upp ur badet och fika. Då kom han gående med några barn. Jag kollade in honom riktigt ordentligt där han stod i lekparken med yngsta flickan. Vi fikade och efter att tag gick jag tillbaka till stugan, kikade en gång till på honom och fyrade av ett riktigt leende när jag fick ögonkontakt. Han såg mig. Nu var det bara att vänta tills vi kom hem så skulle jag gå in på kontaktsidan och skriva några ord åt honom. Få se om han skulle känna igen mig. Jag frågade hur midsommaren hade varit. Han svarade och frågade om det var mig han sett på campingen. Kul, han kände igen mig. Det här kunde bli spännande. Vi chattade lite grann men inte så mycket. Men jag fick veta att han inte var från stan. Undrar om han är mogen och vet vad han vill. Lätt att prata med? Undrar om det här var mannen som jag önskat träffa? Jag ville inte lära känna honom via chatt. Det är så lätt att man börjar bilda sig en massa uppfattningar av människan som sen kanske inte alls stämmer. Nej då ville jag hellre träffa honom öga mot öga. Vi fortsatte att skicka något enstaka mejl. Det skulle vara en festival på stan till helgen, kanske vi skulle springa på varandra där. Helgen kom och jag for på stan med en kompis. Vi minglade runt och hade jättekul. När halva kvällen gått så stod han plötsligt där framför mig. Vi började prata med varandra. Det gjorde vi resten av kvällen sen följde han med mig hem. Där fortsatte vi prata ända tills morgonen kom och jag var tvungen att försöka sova åtminstone 1 timme innan jobbet. Han var lätt att prata med, trevlig och vi fortsatte träffas av bara farten. Men först for han i väg någon vecka på semester med sina två barn. Ja nu kändes det som att jag hade träffat en mogen man. Någon som var pålitlig och normal. Han var lugn och trygg i sig själv. Så gick det som det brukar gå med mina kärlekshistorier... Vi inledde ett förhållande och sen rullade allt på. Han tyckte att allt kändes så rätt med mig. Senare sa han att han skulle kunna gifta sig med mig. Jag kände inga himlastormande känslor kan jag ärligt säga. Men jag var nöjd. Det hade varit så många olika problem i mina förhållanden och nu ville jag bara känna trygghet. Lugn och ro. Visst blev det lugnt och han var pålitlig. Visste vad han ville. Det kändes verkligen som att jag kunde lita på honom. Tills jag en kväll, då jag tyckte att han var så annorlunda, frågade vad det var. Då berättade han hade träffat en annan kvinna och inte ville fortsätta vårt förhållande. Det var mindre än ett år efter att vi flyttat in i huset vi köpt. Det kändes som att vi inte ens hade hunnit börja vårt liv tillsammans. Han hade varit på konferens med jobbet och mött en kvinna som han sen hade stämt träff med vid nästa resa. Hon bodde 50 mil bort. Lycka till! Han raserade mitt liv. Allt det jag trott på. Allt det vi haft blev bara till en lögn. Det gjorde så jävla ont. Jag trodde aldrig detta om honom för han verkade så ärlig. Det han hade bestämt sig för det gjorde han. Jag trodde han bestämt sig för att han ville leva ihop med mig. Jag trodde att han visste vad han ville. Så fel jag hade.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Trädflickan med Poeter.se id #23726 innehar upphovsrätten